

Catia, gustul amar al trădării

Recenzie

Emanuela Istrate

Dragilor, ce mai faceți? Abia așteptam să vă povestesc, așa cum am promis, despre Catia, prietena Paulei din romanul de zilele trecute. V-am zis că va deveni o eroină.

Mara Popescu-Vasilca m-a captivat iremediabil pentru a treia oară. Talentul său în a surprinde detaliile vieții și ale dragostei m-au cucerit. Romanele din colecția „*Dragostea, arză-o-ar focul!*” sunt bijuterii cu perle de iubire.

Catia experimentează tristețea în cele mai profunde feluri. O îmbrățișează cu putere, curaj și vitalitate. Câte femei ar putea trăi destinul ei?

Cum eroina a primit un destin cu emoții colorate din belșug, în drumul ei întâlnește diverse persoane care își lasă amprenta pe sufletul ei.

Dan, George, Mircea, Mihai, Horia sunt bărbați care îi vor promite dragostea eternă.

Ea va da naștere celor 4 copii, cu tați diferiți care nici nu știu de existența copiilor.

Dezamăgită că așteptările nu îi sunt împlinite, Catia își găsește alinarea în iubirea curată pentru copii ei.

Dar am învățat că drumul spre iubire este îngust, dar că merită efortul de a o găsi. E frumos, îmi dă bucurie ca o floare parfumată într-o dulce mireasmă, poate că e singura care poate alunga un gust amar ca cel al trădării. (pag.336)

Momentul în care destinul Catiei se înfiripă cu destinul lui Dan în cel mai neașteptat moment și loc m-a surprins. Am trăit cu sufletul la gură fiecare gest al celor doi.

“Acum aveam două femei de care trebuia să am grijă. Iau florile, două buchete, mă urc din nou în mașină și ajung la cimitir. Eram vesel. De ce oare?” (pag. 40)

Sinceritatea pe care a avut-o în scrisorile pe care le-a scris părinților ei și copiilor, în care le mărturisește adevărul, mi-a îmbrăcat sufletul în empatie.

Cartea are 16 capitole surprinzătoare. Încă mă simt prinsă în atmosfera romanului. Catia, câte a putut să îndure...

Poate fi un îndemn împotriva avortului. O femeie care și-a dorit atât de mult să dea naștere copiilor născuți din fructul dragostei cu două capete.

Femeile din romanele Marei Popescu-Vasilca sunt niște luptătoare, au sufletele zdrobite dar își păstrează credința în dragoste. Deși bărbații din viața lor le produc răni sângeroase

emoțional, ele nu își pierd speranța. Sunt mereu gata să o ia de la capăt cu un alt bărbat, acordându-i încrederea totală. Cât amar poate îndulci o femeie?

Cărțile pot fi o invitație și pentru bărbați să descopere misterele sufletului unei femei, cum simte ea o despărțire, ce se petrece în sufletul ei după o noapte de dragoste, după o dezamăgire. Cum ar putea ei să intre pe poarta sufletului femeii astfel încât aceasta să nu mai vrea să îi petreacă altă clipă fără el.

Va avea parte într-un final Catia de dragostea nemuritoare? Va fi ea înțeleasă de copiii și tații copiilor ei?

Așa cum ne-a obișnuit autoarea, vom avea parte și aici de gustul scenelor de dragoste descris în detalii fine, elegante, gingașe.

Romanele Marei Popescu – Vasilca sunt pătrunzătoare. Eroinele te învăluie, te captivează în povestea lor și prin puterea lor interioară îți redau aripile speranței, încrederii în iubire.

Vă recomand cu sufletul colecția „*Dragostea, arză-o-ar focul!*”. Despre trei v-am povestit deja „*Paula, împlinire târzie*”, „*Vanda, între dorință și rațiune*”, „*Catia, gustul amar al trădării*”, urmează și al patrulea *Nora, în căutarea identității*.

Sunt nerăbdătoare să o descopăr și pe eroina Nora, apoi să vă povestesc în detalii.

Revin curând.

Ema Istrate